

Ændringsforslag nr. 1-7, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om kemikalieaffaldsdepoter.

(Fremsat 13/4 83. Første behandling 20/4 83. Betænkning 18/5 83).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke for den velvillige og hurtige behandling, miljø- og planlægningsudvalget har givet lovforslaget om kemikalieaffaldsdepoter. Når det har kunnet lade sig gøre på betryggende måde, mener jeg, det bl.a. skyldes det meget grundige udredningsarbejde, som miljøstyrelsen i samarbejde med kommuner og navnlig amtskommuner har udført, før lovforslaget blev forelagt for folketinget.

Der skal herske åbenhed ved myndighedernes behandling af depotsagerne, og for særlig at sikre dette i situationer, hvor der er tale om at udlede oppumpet forurenede vand, f.eks. en afværgeboring til et vandløb, en sø eller havet, har jeg under udvalgsbehandlingen foreslået, at der gives offentligheden en

lovfæstet indsigelsesret mod sådanne projektforslag.

Endvidere har jeg anset det for rigtigt at foreslå ophævelse af kommunernes adgang til at få forelagt afgørelser om afværgeteknik for miljøankenævnet. Jeg har herved lagt vægt på udvalgets tilslutning til, at der bør tages størst hensyn til effektiviteten.

Med den enige tilslutning fra udvalget er jeg meget optimistisk med hensyn til det store arbejde, kommuner og amter nu skal i gang med. Jeg tror, at denne brede politiske tilslutning vil genfindes i kommunalbestyrelserne og amtsrådene landet over til gavn for oprydningsindsatsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-5, ændringsforslag nr. 1, § 6, således ændret, §§ 7-16, ændringsforslag nr. 2, § 17, således ændret, og § 18 vedtoges uden afstemning.

§ 19

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om, at § 19 udgår, var dermed vedtaget.

§§ 20-22

vedtoges uden ændring.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Bebyggelse i landsbyer).

(Fremsat 20/4 83. Første behandling 26/4 83. Betænkning 18/5 83)

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Dræbye (RV):

Det radikale venstre har tilsluttet sig det samlede udvalg vedrørende formen for den decentralisering af zonetovskompetencen, som gennemføres med lovforslaget. Det har ikke været uden betænkelighed, for vi er af den opfattelse, at det kunne synes, som om man har noget overdrevne forestillinger om, hvilken effekt på landsbyernes overlevelse en gennemførelse af en decentralisering vil have.

Det er sådan, at de problemer, som er knyttet til landsbyernes overlevelse, rækker langt videre end blot og bart til spørgsmålet om at give tilladelse efter by- og landzoneloven, ikke mindst når disse tilladelser skal gives på nøjagtig det samme lovgrundlag som de tilladelser, som hidtil er givet af amtskommunerne. Det er rigtigt, at man i den administrative procedure vinder nogen tid, og det er vi tilfredse med, men det er ikke sådan, at zonetovskompetencens overførelse i sig selv vil løse landsbyproblemerne. Derfor mener vi, det er nødvendigt at tage fat på den samlede kommuneplanlægning og de handlingsplaner for styrkelse af landsbyerne, som er et naturligt led i kommuneplanlægningen.

Jeg vil godt stille ministeren et par spørgsmål, som knytter sig til den procedure, der nu er valgt af udvalget på ministerens forslag.

Det første er, om ministeren deler den opfattelse, som ikke mindst landsbykommissionen gav udtryk for, nemlig at landsbyernes overlevelse kun sikres gennem et samspil mellem en række konkrete initiativer, og at dette samspil skal sikres i kommuneplanlægningen. Hvis ministeren er enig i denne konstatering, vil ministeren så i forbindelse med bekendtgørelsen af lovændringen henstille til kommunerne, at kommuneplanlægningen

ikke udsættes, og at de nævnte samlede overvejelser for landsbyerne gennemføres? Specielt er der problemer for de bysamfund og landsbysamfund, som er knyttet til øerne, og derfor vil jeg for det tredje spørge ministeren, om han vil tage initiativer, der kan medvirke til, at øsamfundene sikres mulighed for fortsat overlevelse og udvikling.

Situationen er den, at der er meget lidt reel mulighed for at styrke landsbyerne ved den lovændring, der gennemføres. Den væsentligste begrundelse for, at vi kan støtte lovforslaget, er den afklaring vedrørende zonetovskompetencen, der sker for det åbne land, og som vil gavne naturbeskyttelsen. Det er meget vigtigt, at de andre ting, som skal gøres for landsbyerne, nu også gøres, at man ikke bruger gennemførelsen af dette lovforslag som en sovepude for de videre og mere alvorlige ting.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som jeg understregede ved førstebehandlingen, tillægger regeringen dette lovforslag afgørende vægt som et konkret bidrag til at styrke landsbyerne. Det er derfor med stor tilfredshed, vi nu kan konstatere, at udvalgsarbejdet har resulteret i, at et enigt udvalg anbefaler lovforslaget med 2 ændringer. Det har for mig været afgørende, at man med disse ændringer, der dels indebærer en offentlighedsprocedure ved den omtalte aftalemæssige afgrænsning af landsbyerne, dels ophæver § 9, stk. 9, om muligheden for at overføre zonetovskompetencen i det åbne land til kommunerne, har kunnet opnå bred politisk enighed om styrkelse af landsbyerne. Denne enighed er nødvendig, hvis vi skal give landsbyerne bedre muligheder for at overleve.

Til hr. Dræbye vil jeg gerne knytte denne kommentar: jeg er ganske enig med hr. Dræbye i, at man ikke blot ved at overføre zonetovskompetencen vedrørende landsbyerne til kommunerne sikrer landsbyernes overlevelse. Som det også fremgår af landsbykommissionens betænkning, kræver løsningen af landsbyernes problemer et samspil imellem en række faktorer, som skal fastlægges i kommuneplanerne. Men lad mig understrege, at vi ikke klarer de små samfunds problemer alene gennem kommuneplanerne. Skal landsbyerne sikres, må vi gå videre endnu; vi må

[Miljøministeren]

finde utraditionelle løsninger inden for trafiksektoren, servicesektoren, socialsektoren og undervisningssektoren.

Derudover spørger hr. Dræbye: vil ministeren i forbindelse med bekendtgørelse af lovændringer henstille til kommunerne, at kommuneplanlægningen ikke udsættes, og at de nævnte overvejelser for landsbyerne gennemføres? Jeg vil gerne tage dette spørgsmål med og drøfte det med Kommunernes Landsforening.

Endelig peger hr. Dræbye på de problemer, der er knyttet til de små samfund, som de små øer udgør. Jeg er enig med hr. Dræbye i, at vi har en forpligtelse til at sikre også disse samfund som levende lokalsamfund. De små øer viderefører nogle samfunds- og kulturtraditioner, som vi ikke må miste. Jeg vil derfor til efteråret overveje at fremsætte lovforslag om en permanent trafikstøtte til de små øer til afløsning af den nugældende midlertidige trafikstøtteordning. I de år, den midlertidige ordning har virket, har den på afgørende vis bidraget til en stabilisering af samfundene på øerne, ja, den har måske endda medvirket til at vende udviklingen for nogle øers vedkommende. Jeg vil i forbindelse med dette lovinitiativ give en samlet redegørelse om de små øers problemer i bredeste forstand.

Lad mig afslutningsvis gentage, at jeg finder det meget glædeligt og tilfredsstillende, at et enigt folketing bakker dette bidrag til at sikre landsbyernes overlevelse op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om offentlig forsorg.

(Fremsat 11/5 83. Første behandling 18/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 16 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om børneforsorg.

(Fremsat 11/5 83. Første behandling 18/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om offentlig forsorg. (Lovforslag nr. L 204)

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om børneforsorg. (Lovforslag nr. L 205).

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.